

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 196
din 22.03.2017

Dosar nr.: 567/2016

Petiția nr.: 3210/23.05.2016

Petent:

Reclamat: -

Obiect: Aplicarea Legii nr.49/1991, privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război, discriminator.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul apreciază că este discriminat întrucât legea privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război este aplicată diferit în funcție de momentul înscrierii în evidența Oficiului Central de plată.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 3210/06.06.2016 a fost invocată excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, raportat la obiectul petiției.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. Petentul prin sesizarea înregistrată sub nr.3210/23.05.2016, învederează că este accidentat de război în afara serviciului ordonat din anul 1967 și este înscris în evidența Oficiului Central de plată începând cu data de 01.04.1999 conform Legii nr.49/1991 actualizată.

4.1.2. Atunci s-au creat două categorii de accidentați de război în afara serviciului ordonat, cei care au fost înscrși înainte de data de 1 aprilie 1999 primesc drepturi egale cu invalizii de război și cei care au depus dosarele după această dată, primesc jumătate din drepturile primite de prima categorie.

4.1.3. Apreciază că este discriminat întrucât este accidentat cu mijloace de război ca și prima categorie, rămânând nevăzător.

4.1.4. Solicită să se analizeze această situație și să se dispună ca și cei care au depus dosarul după data de 01.04.1999, să primească aceleași drepturi cu invalizii de război, cum primesc și cei din prima categorie de accidentați, în afara serviciului ordonat, la pensie I.O.V.R..

Susținerile părții reclamate -

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, petentul apreciază că este discriminat întrucât legea privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război, Legea nr. 49/1991, este aplicată diferit în funcție de momentul înscrierii în evidența Oficiului Central de plată.

5.2. În drept, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și urmează a uni cu fondul excepția necompeteței materiale invocată din oficiu.

5.3. Pe fond, Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director reține că petentul consideră că este discriminat întrucât legea privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război este aplicată diferit în funcție de momentul înscrierii în evidența Oficiului Central de plată. Astfel, Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.4. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri ce pot duce în ultimă instanță la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.5. Având în vedere Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, Colegiul director apreciază că C.N.C.D. nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative, fiind depășite atribuțiile stabilite prin O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000 republicată,
2. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

PUNCT DE VEDERE

Petentul solicită să se constate discriminarea la care este supus prin aplicarea legii privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război și să se dispună ca și cei care au depus dosarul după data de 01.04.1999, să primească aceleași drepturi cu invalizii de război, cum primesc și cei din prima categorie de accidentați, în afara serviciului ordonat, la pensie I.O.V.R..

Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2, oferă următoarele definiții pentru discriminare:

(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

[...]

(3) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- între două persoane sau situații aflate pe poziție comparabilă

- bazată pe un criteriu și pe legătura de cauzalitate între criteriul invocat și fapta descrisă
- care încalcă un drept

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii, determină soluții diferite: „*Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoge, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.*” (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

Colegiul director, examinând conținutul petiției raportat la legislația în vigoare, apreciază că nu există o situație discriminatorie, așa cum este definită aceasta de reglementările O.G. nr.137/2000, întrucât se aplică categoriilor de accidentați de război, în timp, reglementările legale.

Precizăm că emiterea acestui punct de vedere, fără forță juridică obligatorie, reprezintă o opinie cu caracter de îndrumare, nu presupune parcurgerea procedurii specifice, potrivit art.20 din O.G. nr.137/2000, și în consecință, nici emiterea unui act cu caracter administrativ jurisdicțional.

Dincă Ilie
Membru Colegiu director